

[Josiasen.]

skulde man blot lade Forslaget gaa over i Landstinget, saa haabede man paa, at de Ændringsforslag, der var fremsat henholdsvis af Venstre og de Konservative, nok skulde blive gennemført. En saadan Udtalelse er jo ikke helt almindelig indenfor Lovgivningsarbejdet.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget til en hurtig Gennemførelse i dette høje Ting, til Trods for, at man fra anden Side agter at bringe det i Udvalg.

Hendriksen: Ved Sagens tredie Behandling i det andet høje Ting, hvor Lovforslaget blev vedtaget med alle 4 Partiers Stemmer, blev der af mit Parti og tillige af Partiet Venstre taget en vis Reservation, idet man erklærede, at man oversendte Forslaget til Landstinget, idet man satte sin Lid til os her og haabede og gik ud fra, at vi vilde være i Stand til at forbedre Forslaget paa de Punkter, hvor man mente, Forbedring var nødvendig. Det er saare sjældent — deri er jeg enig med det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiasen) —, at man i Salen ved den anden Ende af Vandrehallen appellerer til os herovre, og naar man gør dette, oven i Købet fra 2 Partiers Side og fra de 2 Partier, der har Flertal her i denne Sal, saa haaber jeg, at denne Appel ikke maa være forgæves, men at det maa være muligt for os her ogsaa med Tilslutning af den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri at naa til Enighed, at skabe Enighed, ogsaa om alle Forslagets Enkeltheder, ikke alene om dets Hovedformaal og Hovedbestemmelser, om hvilke vi alle er enige, som vi alle kan tiltræde, og som vi fra vor Side finder særdeles betimelige og særdeles godt udformede.

Det Ændringsforslag, mit Parti stillede sammen med Partiet Venstre i Folketinget til Lovforslagets § 2, gør det muligt at hjælpe de haardest ramte blandt Fiskerne, dels derved, at Bestemmelsen i § 2, sidste Stykke, bortfalder, den Bestemmelse, der gaar ud paa, at Laan til Fiskere, som har faaet Tilskud til Anskaffelse af Fiskeredskaber i Henhold til Lov Nr. 184 af 23. Juni 1932, kun maa ydes med saadanne Beløb, at Laanet i Forbindelse med det tidligere ydede Tilskud ikke overstiger 400 Kr., dels derved, at Partsfiskerne kan faa et Tilskud paa 100 Kr. plus 10 Kr. for hvert Barn. Ganske vist, det erkender jeg, bliver Loven, hvis den formes paa denne Maade, en kombineret Laane- og Tilskudslov; men det maa man under de foreliggende Forhold se bort fra, hvis det ikke er muligt at komme

disse Partsfiskere til Hjælp paa anden Maade, og herom vil jeg gerne afæske den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri en Udtalelse. Det maa, synes jeg, vel erindres, at Partsfiskerne ikke er Lønarbejdere og ikke har faaet nogen Krisehjælp; men at de trænger til en saadan Hjælp, trænger til en Understøttelse i Øjeblikket, derom tror jeg, der kan blive almindelig Enighed ogsaa i dette høje Ting.

Nu sagde den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri for, at de paagældende Fiskere arbejdede for Løn under en eller anden Form. Ja, vi arbejder jo — deri maa jeg jo give det ærede 2det tingvalgte Medlem (M. C. Jensen) Ret — alle for Løn under en eller anden Form, men det, der gør de paagældende Fiskere til Partsfiskere, er netop den Form, hvorunder de faar deres Løn, nemlig som Andel i Fiskeriets Udbytte. Det er det, man forstaar — det er i hvert Fald det, jeg tillader mig at forstaa — ved en Partsfisker: en Mand, der fisker paa Part, og saaledes forstaar man det ogsaa i andre Lande; det er en Mand, der har en vis Part, en vis Andel i det Udbytte, Fiskeriet udbringer. Det er ikke en Mand, som har Part i Baaden; han er ikke Partsfisker, han er Andelshaver, han ejer en Andel i Baaden, han er Reder af Baaden — der kan være 2, 3 eller flere Redere for en saadan Baad —, men saa snart der er Tale om Partsfiskere, er der Tale om Folk, som fisker paa Part, hvis Vederlag for det udførte Arbejde bestaar i en vis Andel i den Fisk, den paagældende Baad opfisker. Saaledes tror jeg, man i store Træk maa definere Begrebet Partsfisker.

Det forekommer mig i øvrigt, at man i nogen Grad forfordeler det søgaaende Fiskeri i Forhold til Indvandsfiskeriet. Medens Indvandsfiskerne hyppigt er 2 eller flere, i hvert Fald ofte 2 om en Baad, er Nordsøfiskeren som Regel ene om Fartøjet. Men hertil kommer, at Værdien af en Baad og Redskaber i Indvandsfiskeriet er væsentlig lavere end de tilsvarende Værdier i Nordsøfiskeriet. I al Almindelighed kan det siges, at Værdien af Baade, der anvendes i Indvandsfiskeri, ikke kan ansættes højere end til 10 000 Kr. — hvis jeg tager fejl heri, haaber jeg, at det ærede 2det tingvalgte Medlem, som er Ekspert paa dette Omraade, vil rette mig —, og Redskaberne hertil andrager kun nogle faa Hundrede Kroner. For Nordsøfiskeriets Vedkommende ligger Forholdet derimod helt anderledes, idet alene Redskabernes Værdi maa ansættes til mindst 3 000 à 4 000 Kr. pr. Baad, og de Fartøjer, der sædvanlig anvendes til Nordsø-